

دنیا خمایی: پژمان جمشیدی حالا دیگر نام مهمی در فهرست‌های فیلم‌ها و تلویزیون است و معمولاً در پیش‌تولیدها جزو گزینه‌ها قرار می‌گیرد. موضوع ما با او «انتخاب» است؛ اینکه توازن میان ژانرها را رعایت می‌کند، میان مدیوم‌ها دست به انتخاب می‌زند و از مدیومی کناره‌گیری یا آن را بایکوت نمی‌کند. میان فضای مجازی و حقیقی دست به «انتخاب» می‌زند و در کنش و واکنش‌ها هم باز سکوت و بروزدهی کمتری اختیار می‌کند؛ تمام این‌ها که خیلی پیش‌تر میان ورزش و هنر اتفاق افتاده بود ما را به این سمت می‌برد که مسئله «انتخاب» در مسیر این هنرمند جدی است و بسیار روی آن دقیق می‌شود و با همین دست فرمان هم سولاتمان را با او که این روزها کمتر هم مصاحبه می‌کند مطرح کردیم و او مثل همیشه با «صبا» همراه بود.

تلویزیون برای من خیلی مسأله مهمی است به این دلیل که مخاطبش همه مردم ایران هستند. من از تلویزیون آمده‌ام و خودم را از مردمی که من را در آن قاب دیده‌اند و به اینجا رسانده‌اند دریغ نمی‌کنم

کوتاهی که پیشنهاد می‌شود نقش تاثیر گذاری هست یا خیر. برای مثال می‌توانم به فیلم «هزار تو» اشاره کنم که شهاب حسینی نقش اصلی بود و آن نقشی هم که به من پیشنهاد شده بود در روند فیلمنامه تاثیر گذار بود و جای کار داشت؛ اگر کار به همین شکل باشد به آن علاقه دارم و قبول می‌کنم. راجع به رودربایستی هم باید بگویم بالاخره گاهی پیش می‌آید که این اتفاق برای آدم رقم بخورد. در این مورد سعی می‌کنم کمتر رفاقت و رودربایستی قائل شوم و فکر می‌کنم کسانی هم که با من دوست هستند و باهم رفاقت کرده‌ایم می‌دانند که شرایط کار باشرایط رفاقت فرق دارد. یعنی شما به دلیل صرف رفاقتی که داری، نباید کاری را انجام بدهی باندی و من این مورد را هیچ وقت دلیل صرف برای پیوستن به گروهی قرار ندادم چون مطمئنم اگر بخواهم این کار را بکنم به وجهه کاری خودم آسیب می‌رسد.

بر خلاف آن جمع کثیری که شما را قبول دارند، هنوز عده‌ای هستند که اعتقاد دارند شما فوتبالیست هستید و به تعمد شما را باز یگر نمی‌دانند اما شما هیچ وقت درگیر قصه پاسخ به آدم‌ها نمی‌شوید. این جزو شخصیت شماست یا نتیجه مشاوره‌های دوستانه به شما این بوده که کمتر واکنش داشته باشید؟

من در کل آدم صلح‌طلب و آرامی هستم و اهل واکنش نیستم. واکنش‌ها آدم‌ها را وارد حاشیه‌های سریالی می‌کند که من تا آنجا که میتوانستم تلاش کردم در طول این سال‌ها درگیر آن نشوم و از این موضع هم رضایت دارم و دنبال در دسر برای خودم نمی‌گردم، تر جیحیم این است که واکنش‌های عصبی را کنترل کنم و بی‌جهت درباره هر چیزی اظهار نظر نکنم. یک چیز را درباره خودم میدانم و آن این است که من اساساً حرف کسی دلخور نمی‌شوم و تا این لحظه به یاد ندارم که کسی درباره من نقدی کرده باشد و من به دل گرفته باشم و فراموش نکنم. به سرعت از خاطر م این‌طور واکنش‌ها پاک می‌شود و واقعا تمام تلاشم را کردم که همیشه همه آدم‌های

چیزی که در کارنامه شما از یک جایی به بعد بسیار محسوس است انتخاب‌های درستی است که شما را در اوج نگه داشته، این انتخاب‌ها کاملاً حسی اتفاق افتاده یا مهندسی شده و فکری پشت آن بوده است؟ معمولاً در هر انتخابی مهم‌ترین ملاک‌های شما چه بوده‌اند؟

با توجه به اینکه من سال‌ها مخاطب سینما بوده‌ام برای بازی در حتی فیلم‌های کمدی هم یک سلیقه‌ای دارم و سعی می‌کنم فیلمنامه‌هایی را که هم دوستشان دارم و هم احساس می‌کنم که می‌توانم آن نقش را در حد و توان خودم بازی کنم انتخاب کنم. علاوه بر این گزینه‌های دیگری بعد از فیلمنامه وجود دارد، از جمله کارگردان، گروه بازیگران و کست و عوامل پشت صحنه که به ترتیب، این‌ها دالایی می‌شوند برای اینکه کاری را انتخاب کنم یا نکنم. خدا را شکر تا الان کمتر اشتباه کرده‌ام ولی سعی می‌کنم همیشه این دقت را با توجه به سلیقه خودم و چیزی که در ذهنم وجود دارد، داشته باشم.

قرار دادن انتخاب‌های جدی و کمدی در کار هم چیزی است که شما انگار آن را رعایت کرده‌اید، چرا؟ احیاناً ترسی از این داشتید که در قالبی بمانید و می‌خواستید دو طیف سینما را نگاه دارید و یا برای این تنوع دلیل دیگری در فکر و ذهن تان دارید؟

من خیلی تفاوتی بین این‌ها قائل نمی‌شوم، یعنی به نظر من یک بازیگر باید نقشی که به او سپرده می‌شود را اجرا کند، حالا این نقش می‌تواند جدی یا کمدی باشد و از نظر من فرقی نمی‌کند. این مسأله به لحاظ نوع بازی و شرایط روحی که قاعدتاً در آن کار خواهی داشت متفاوت است اما من فکر می‌کنم که خیلی نباید تفاوتی برای آن قائل شد.

با وجود اینکه شما توانستید در نقش‌های اصلی و ویژه ظاهر شوید اما در این میان ترسی از اینکه بخواهید در نقشی کوتاه بازی کنید ندارید. این دغدغه در خصوص اندازه نقش در شما وجود ندارد یا گاهی در رودربایستی دوستان قرار می‌گیرید که قبول می‌کنید؟

این مسأله هم به عوامل بسیاری برمی‌گردد؛ از جمله کست و اینکه چه کسی نقش اصلی کار را بازی می‌کند، فیلمنامه چطور است؟ آیا آن نقش